

P6_TA-PROV(2007)0172

Zimbabwe

Europa-Parlamentets beslutning af 26. april 2007 om Zimbabwe

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger af 15. januar 2004¹, 16. december 2004², 7. juli 2005³ og 7. september 2006⁴,
  - der henviser til krisetopmødet, der blev afholdt af Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC) den 28.-29. marts 2007 i Dar es Salaam, Tanzania,
  - der henviser til erklæringen fra Præsidiets for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU af 21. marts 2007 om overgrebet på det zimbabwiske oppositionsmedlem Nelson Chamisa,
  - der henviser til Rådets fælles holdning 2007/120/FUSP⁵ af 19. februar 2007 om forlængelse af restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe til den 20. februar 2008,
  - der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 236/2007⁶ af 2. marts 2007, der udvider listen over personer i Zimbabwe, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger,
  - der henviser til erklæringen af 24. marts 2007 fra det afrikanske civilsamfundsforum 2007 om Zimbabwe,
  - der henviser til rapporten "Zimbabwe: An End to the Stalemate" af 5. marts 2007 fra International Crisis Group,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at det i denne måned er 27 år siden, Zimbabwe blev uafhængigt, men at det zimbabwiske folk stadig ikke har opnået frihed,
- B. der henviser til, at medlemmerne af oppositionspartierne, civilsamfundsgrupper og enkeltpersoner i Zimbabwe udsættes for overgreb, vilkårlige arrestationer og politiets og regeringens sikkerhedsstyrkers brutalitet i et klima med systematisk politisk vold, der har til formål at nedbryde oppositionen og civilsamfundet inden valget i 2008,
- C. der henviser til, at efter den voldelige afbrydelse af oppositionens møde den 11. marts 2007, hvor to personer blev dræbt, er mere end 300 medlemmer af civilsamfundsgrupper

---

¹ EUT C 92 E af 16.4.2004, s. 380.

² EUT C 226 E af 15.9.2005, s. 358.

³ EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 491.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0358.

⁵ EUT L 51 af 20.2.2007, s. 25.

⁶ Kommissionens forordning (EF) nr. 236/2007 af 2. marts 2007 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 66 af 6.3.2007, s. 14).

og oppositionspartier er blevet arresteret,

- D. der henviser til, at præsidiets for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU på det kraftigste fordømte det brutale angreb på dets kollega, Nelson Chamisa,
- E. der henviser til, at der de seneste otte år er sket en vedvarende forværring af den politiske og økonomiske situation i landet, og at Zimbabwe fortsat har alvorlig fødevaremangel, idet der via Verdensfødevareprogrammet er ydet fødevarehjælp til 1,5 millioner zimbabwære i de første tre måneder af 2007, men at det anslås, at over 4,5 millioner lider af underernæring,
- F. der henviser til, at den forventede levealder i Zimbabwe nu er blandt de laveste i verden med 37 år for mænd og 34 år for kvinder, at 20 % af den voksne befolkning er hiv-positive, og at der dør over 3 200 mennesker om ugen af denne sygdom, hvilket er årsagen til, at Zimbabwe er det land i verden, hvor der procentvis er flest forældreløse,
- G. der henviser til, at 80 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen, at landet har en arbejdsløshed på 80 % inden for den formelle sektor, og at de få, der har beskæftigelse i Zimbabwe, ikke tjener nok til at dække selv deres grundlæggende behov i et land præget af omfattende udvandring, korruption, afskrækkende undervisnings- og uddannelsesafgifter og sammenbrud inden for sundhedssektoren og vigtige tjenesteydelser,
- H. der henviser til, at en tredjedel af Zimbabwes befolkning lever i de tilgrænsende områder i nabolande, at flere millioner zimbabwære allerede er flygtet fra landet, og at 50 000 zimbabwære flygter ud af landet hver måned,
- I. der henviser til, at landene i regionen er stadig mere foruroligede over de konsekvenser, Zimbabwes økonomiske sammenbrud har for nabolandene,
- J. der henviser til, at alle former for forsamling på mere end tre personer nu skal forhåndsgodkendes af politiet i henhold til loven om offentlig ro og orden og sikkerhed som følge af de ændringer af forfatningen, Præsident Robert Mugabe gennemførte inden februar 2007, samt at presselovene er repressive og valgloven udemokratisk,
- K. der henviser til, at mange i Zimbabwe ikke modtager information om sikkerhedsstyrkernes voldelige fremfærd mod oppositionen og aktivister i civilsamfundet, fordi der ikke findes nogen uafhængig dagspresse eller uafhængige medier, men at indberetninger om volds ofre er meget udbredte,
- L. der henviser til, at alle afrikanske lande i henhold til Den Internationale Valutafond (IMF) vil opleve en positiv økonomisk udvikling i 2007, med undtagelse af Zimbabwe, hvis økonomi er gået 40 % tilbage inden for de seneste ti år og vil gå yderligere 5,7 % tilbage i år; der endvidere henviser til, at Zimbabwe bevægede sig ind i det, der rent teknisk defineres som "hyperinflation", da landets årlige inflationsrate steg til 2 200 % i marts 2007, og at denne rate ifølge IMF kan overstige 5 000 % ved årets udgang,
- M. der henviser til, at sektoren for guldminedrift, som er landets største eksportør og tegner sig for 52 % af landets mineralproduktion, ifølge Zimbabwes Chamber of Mines snart vil bryde sammen; der henviser til, at Zimbabwes tobaksindustri, der tegner sig for ca. 50 %

af landets udenrigshandel, befinder sig i en tilsvarende situation, og at salgssæsonen for tobak i 2007 er blevet udskudt; der henviser til, at landbrugets produktivitet er faldet med 80 % siden 1998,

- N. der henviser til, at udviklingen i Afrika er højt prioriteret af den vestlige verdens demokratier, at støtte alene kun gør en lille forskel, og at de afrikanske regeringer forventes at forpligte sig til at fremme demokrati, retsstatsprincipperne og respekten for menneskerettighederne,
- O. der henviser til, at Den Afrikanske Union, SADC og især Sydafrika alle på afgørende vis kan bidrage til at løse krisen, og at SADC-mødet den 28.-29. marts 2007 udgjorde et vigtigt skridt i denne retning,
1. fordømmer på det kraftigste Mugabe-diktaturet, som nådesløst undertrykker Zimbabwes befolkning, oppositionspartier og civilsamfundsgrupper og ødelægger Zimbabwes økonomi, hvilket har forværret de elendige forhold, som millioner af zimbabwere lever under;
  2. glæder sig over Rådets konklusioner af 23. april 2007, hvori det giver udtryk for stor foruroligelse over den hurtige forværring af situationen i Zimbabwe og de omfattende krænkelse af menneskerettighederne, der til stadighed finder sted i landet, og opfordrer indtrængende den zimbabwiske regering til at opfylde sine forpligtelser som medunderskriver af SADC-traktaten og de dertil knyttede protokoller, akten om oprettelse af Den Afrikanske Union og Den Afrikanske Unions charter om menneskerettigheder og folkets rettigheder, principperne bag det nye partnerskab for Afrikas udvikling, de demokratiske principper, menneskerettighederne og retsstatsprincippet;
  3. beklager, at Robert Mugabe til trods for forholdene i landet, regional og international kritik og 27 år ved magten igen er blevet godkendt af det regerende parti Zanu-PF's centralkomité som partiets præsidentkandidat i 2008, samt at der allerede er indledt en kampagne for at intimidere og dermed nedbryde oppositionens og civilsamfundets strukturer, og for at sikre resultatet af parlaments- og præsidentvalget;
  4. opfordrer igen Robert Mugabe til at overholde sit eget løfte om at træde tilbage snarest muligt, hvilket ville være det største tænkelige enkeltskridt i retning af en genoplivelse af Zimbabwes samfund, politiske liv og økonomi;
  5. fordømmer på det kraftigste den voldelige opløsning af bønsemødet den 11. marts 2007, som var arrangeret af Mugabe-modstandere som led i Save Zimbabwe-kampagnen; fordømmer og beklager især mordet på Gift Tandare, medlem af oppositionen, som blev skudt, og hvis legeme blev bortført og begravet i hemmelighed uden familiens viden, mordet på Itai Manyeruke, som døde dagen efter at være blevet slået voldsomt af politiet, og mordet på journalist Edmore Chikomba den 30. marts 2007;
  6. fordømmer på det kraftigste angrebene på oppositionslederne og den efterfølgende anholdelse af Morgan Tsvangirai, leder af MDC (Bevægelsen for Demokratisk Forandring), Nelson Chamisa, Grace Kwinjeh, Lovemore Madhuku, William Bango, Sekai Holland, Tendai Biti, Arthur Mutambara og mange andre, politiets brutale behandling af dem samt forbuddet mod at søge lægehjælp uden for Zimbabwe; beklager dybt, at adskillige andre deltagere i mødet blev udsat for grove overfald fra Zimbabwes

politisk side; er bestyrtet over, at Zimbabwes informationsminister, Sikhanyiso Ndlovu, ved samme lejlighed afviste rapporterne om politiets brutalitet og tortur og i stedet beskyldte oppositionen for at angribe politiet;

7. protesterer mod den nye arrestation af MDC-medlemmer, herunder Morgan Tsvangirai og flere andre den 28. marts 2007, den fortsatte tilbageholdelse af mange oppositionsaktivister, herunder Ian Makone, Tsvangirais særlige rådgiver, de gentagne angreb på MDC-medlemmer, de hyppige retssager mod dem baseret på uholdbare anklager, samt de vedvarende arrestationer og bortførelser af mistænkte oppositionsmedlemmer;
8. fordømmer angrebet på Nelson Chamisa på vej til Harare-lufthavnen, hvorfra han skulle med fly til et møde i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU;
9. er dybt foruroliget over underretningerne om, at 56 kvinder fra den ikke-statslige organisation "Women of Zimbabwe Arise" blev arresteret den 23. april 2007, og at kvinderne sammen med deres ti spædbørn tilbageholdes i et fængsel;
10. fordømmer på det kraftigste politiets og de væbnede styrkers vilkårlige vold mod civilpersoner, som f.eks. aftenen før påskeferien, hvor svært bevæbnet uropoliti angreb personer, der ventede på transport til deres feriesteder, hvilket klart har til formål at terrorisere befolkningen;
11. opfordrer Zimbabwes regering til at genindføre retsstatsprincippet og øjeblikkeligt indstille de voldelige angreb på oppositionen, civilsamfundsgrupper og enkeltpersoner; bringe "forsvindinger" og vilkårlige arrestationer samt tortur og overgreb på tilbageholdte til ophør, respektere domstolene og de ansatte i retssystemet og respektere ytringsfriheden og forsamlingsfriheden;
12. opfordrer Zimbabwes regering til øjeblikkeligt at indlede en proces, der kan bringe landets krise til ophør, ved at tilslutte sig en realistisk køreplan for overgangen til demokrati, øjeblikkelig genindførelse af retsstatsprincippet, en ramme for afholdelsen af frie og retfærdige valg under international overvågning og overgangsgarantier for upartisk kontrol med de vigtigste offentlige institutioner såsom hæren og politiet;
13. kræver desuden, at de nødvendige forfatningsændringer gennemføres, og at valgkommissionen får tilstrækkelige beføjelser til at fungere som et virkelig uafhængigt organ, der kan overvåge gennemførelsen af frie og retfærdige valg på gennemsigtig vis, og mener, at et væsentligt led i denne proces er fuldstændig kontrol med stemmesedler, med overvågning fra begyndelse til slutning og med en pålidelig opgørelse over, hvor mange stemmesedler, der er trykt, hvor mange der er udleveret til hvert enkelt distrikt, og hvor mange der er udfyldt korrekt;
14. tilbyder i denne forbindelse sin støtte til gennemførelse af enhver godkendt proces, som kan danne grundlag for virkelig frie og retfærdige valg, herunder udsendelse af en EU-valgobservatørmision, og forventer, at også andre organisationer som f.eks. Commonwealth vil blive opfordret til at sende valgobservatører;
15. glæder sig over, at oppositionspartier og -grupper i Zimbabwe, herunder alle dele af MDC, kirkerne og landets faglige hovedorganisation (ZCTU), nu har fundet et fælles mål

og er fast besluttet på at arbejde sammen for at trodse undertrykkelsen fra regeringens side og at give folket demokrati og frihed;

16. glæder sig over, at SADC har erkendt, at Zimbabwe befinder sig i en krisesituation, og har pålagt den sydafrikanske præsident Thabo Mbeki at fremme dialogen mellem Zanu-PF og MDC-oppositionen; støtter den ærlige vurdering af situationen i Zimbabwe forelagt af den zimbabwiske præsident, Levy Mwanawasa, den ghanesiske præsident, John Kuffour, ærkebiskop Desmond Tutu og ærkebiskop Pius Ncube fra Bulawayo-provinsen; erindrer om, at der ikke er indført økonomiske sanktioner mod Zimbabwe, men kun restriktive foranstaltninger rettet mod eliten; glæder sig over, at SADC har taget initiativ til at søge en løsning, som vil gavne såvel Zimbabwes befolkning som regionen som helhed, og opfordrer indtrængende hele det internationale samfund og især de afrikanske nationer til at gribe denne chance;
17. håber, at den sydafrikanske præsident Mbekis mægling vil kunne standse den nuværende bølge af vold og intimidering, eftersom det er en forudsætning for en passende gennemførelse af hans mandat til at fremme dialogen mellem oppositionen og regeringen i Zimbabwe og etablere en bred national dialog, som ud over Zanu PF og MDC også inddrager kirkelige ledere, erhvervslivet, fagforeningerne og andre af civilsamfundets aktører;
18. støtter den zimbabwiske studenterbevægelse, hvis ledere og aktivister til stadighed arresteres, udsættes for vold og chikaneres, og den aktuelle kampagne iværksat af ZCTU og bifalder det mod, de har udvist gennem afholdelsen af en to-dages strejke, hvor de kritiserede Mugabes manglende evne til at stoppe landes økonomiske sammenbrud, selv om der er blevet rapporteret om politibrutalitet, og ZCTU's ledere blev udsat for alvorlige angreb fra politiets side efter deres sidste demonstration i 2006; beklager, at det ikke er muligt at indgå i en konstruktiv dialog med en voldelig regering;
19. beklager, at Zimbabwes regering igen har erklæret sig rede til at forfølge og nedlægge alle ngo'er, den mener, støtter oppositionen og går ind for politiske forandringer, og opfatter denne trussel som en reel tilkendegivelse af regeringens manglende vilje til at finde en vej frem for landet;
20. opfordrer Rådet til at sikre, at alle medlemsstater strengt overholder de eksisterende restriktive foranstaltninger, herunder våbenembargoen og rejseforbuddet, og understreger, at Zimbabwe ikke kan behandles som et problem uden relation til EU's generelle forbindelser med Afrika; henstiller derfor, at Rådet sikrer, at ingen personer, der er omfattet af rejseforbuddet, indbydes til eller deltager i det planlagte topmøde mellem EU og Afrika i Lissabon i december 2007; er af den opfattelse, at man ved at udvise svaghed i forbindelse med anvendelsen af målrettede sanktioner alvorligt undergraver EU's politik over for Zimbabwe og dybt skuffer de mennesker i Zimbabwe, som søger støtte fra det internationale samfund;
21. opfordrer Rådet at udvide de målrettede restriktive foranstaltningers anvendelsesområde og udvide listen over enkeltpersoner, der er omfattet af rejseforbuddet, således at den kommer til at omfatte et langt større udsnit af Mugabes magtstruktur, herunder ministre, viceministre og guvernører, militærpersoner, efterretnings- og politifolk og direktøren for Zimbabwes nationalbank;

22. påpeger, at EU er Zimbabwes vigtigste donor med en samlet støtte på 193 millioner EUR i 2006, hvoraf i alt 106,9 millioner EUR kommer fra EU's medlemsstater og i alt 86,1 million EUR fra Kommissionen, at 94,7 millioner EUR alene går til fødevarehjælp, humanitær bistand og nødhjælp og 49,9 millioner EUR til humanitær og social udvikling; beklager dog dybt, at Mugabe-styret manipulerer med støtten, især fødevarehjælpen, og bruger den som politisk våben til at straffe dem, der vover at tale styret imod;
23. insisterer på, at al bistand til Zimbabwe bør leveres via reelt ikke-statslige organisationer, så den når frem til de mennesker, den er tiltænkt, og ikke på nogen måde hindres af Mugabe-styrets agenter;
24. opfordrer Det Forenede Kongerige, som har overtaget formandskabet i FN's Sikkerhedsråd i april 2007, til at sætte Zimbabwe på Sikkerhedsrådets dagsorden, og forventer, at Sydafrika vil spille en konstruktiv rolle som ikke-permanent medlem af Sikkerhedsrådet;
25. gentager sit krav om, at Mugabe-styret ikke må kunne høste nogen som helst økonomisk eller propagandamæssig gevinst i forbindelse med optakten til VM i fodbold i 2010 og med selve turneringen; opfordrer i den forbindelse Sydafrika, der er værtsnation, og FIFA til at udelukke Zimbabwe fra at deltage i VM-kvalifikationskampe, organisere internationale venskabskampe eller optræde som vært for landshold, der deltager i begivenheden;
26. glæder sig over, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU har taget initiativ til at sende en fælles delegation til Zimbabwe for at evaluere situationen på stedet, opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamling til at gennemføre denne undersøgelse snarest muligt og opfordrer Zimbabwes regering til at give alle medlemmer af en sådan delegation adgang til Zimbabwe; understreger, at delegationen bør have adgang til alle områder af det civile samfund og ikke udelukkende mødes med grupper udvalgt af regeringen; henstiller, at Kommissionen aflægger besøg i Zimbabwe og opfordrer indtrængende Zimbabwe til at samarbejde om tanken om et sådant besøg;
27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Zimbabwes regering og parlament, Sydafrikas regering og parlament, generalsekretæren for Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab, medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, formændene for henholdsvis Kommissionen og Eksekutivrådet under Den Afrikanske Union, Commonwealths generalsekretær, FN's generalsekretær, G8-landenes regeringer og præsidenten for FIFA.